

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/361/2014
Identifikačné číslo spisu:	5109224154
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5109224154.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ I., bývajúceho v X., zastúpeným JUDr. Ladislavom Potockým, advokátom so sídlom v Žiline, Mydlárska 19, 2/ S. bývajúcej v v X. proti žalovanému I. bývajúcemu v X., o určenie práva k nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18 C 163/2009, o dovolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 17. decembra 2012 sp. zn. 5 Co 407/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina z 9. augusta 2012 č. k. 18 C 163/2009-346 v odvolaní napadnutom výroku, ktorým súd návrh zamietol v celom rozsahu. Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov prvostupňového konania 1 095,29 € na účet právneho zástupcu v lehote troch dní po právoplatnosti. Zároveň žalobcov 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne na náhradu trov odvolacieho konania.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca 1/ dovolanie. Namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Nesúhlasil so zľahčujúcim konštatovaním súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, že aj keď sa žalovaný nevhodne správa k žalobcom a ich dcére, správal sa tak aj pred darovaním, aj keď v menšej miere, avšak išlo o vzájomné správanie žalobcov, predovšetkým žalobca 1/ provokoval svojím správaním žalovaného. Uviedol, že darca sa môže domáhať vrátenia daru v akomkoľvek časovom odstupe od uzavretia zmluvy, nárok vzniká hrubým porušením dobrých mravov a v danom prípade všetky podmienky na vrátenie daru boli splnené. Súdy podľa jeho názoru dostatočne nezohľadnili výsledky vykonaného dokazovania. Žalobca 1/ z týchto dôvodov žiadal dovolaním napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Vzal na zreteľ tiež § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Zohľadnil tiež § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Zo spisu vyplýva, že rozsudok Krajského súdu v Žiline z 17. decembra 2012 sp. zn. 5 Co 407/2012 bol žalobcovi 1/ doručovaný poštou na adresu advokáta, ktorý jeho a žalobkyňu 2/ zastupoval (doručenka založená na č.l. 411 spisu preukazuje doručenie 20. decembra 2012). Aj žalovanému bol tento rozsudok doručovaný poštou na adresu advokátskej kancelárie, ktorá ho zastupovala (doručenka založená na č.l. 411 spisu preukazuje doručenie tejto zásielky 20. decembra 2012).

V nadväznosti na vyššie uvedené ustanovenia treba vychádzať z toho, že jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) začala v danom prípade plynúť 20. decembra 2012, kedy napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O.s.p.) a jej koniec pripadol na 21. januára 2013 (20. január 2013, pripadol na nedeľu, ktorý nebol riadnym pracovným dňom). Pokiaľ žalobca 1/, ako to vyplýva z podacej pečiatky na obálke odovzdanej pošte na doručenie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (č.l. 472 spisu), podal dovolanie 31. mája 2014, urobil tak po uplynutí lehoty na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu 1/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal otázkou vecnej opodstatnenosti tohto opravného prostriedku.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi 1/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na priznanie tejto náhrady (243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.